

ЛЕКЦІЯ

з загальної тактики

Тема 1: “ Основи організації Збройних Сил України ”.

НАВЧАЛЬНІ ЦІЛІ, ЧАС І МІСЦЕ ПРОВЕДЕННЯ ЛЕКЦІЇ, ЛІТЕРАТУРА

НАВЧАЛЬНІ ЦІЛІ:

1. Ознайомити студентів з організаційною структурою ЗС України, видами ЗС України і їх призначенням.
2. Ознайомити студентів з організаційною структурою Сухопутних військ ЗС України.

ЧАС: 2 години .

МІСЦЕ ПРОВЕДЕННЯ : ауд. № 47.

МЕТОД ПРОВЕДЕННЯ: лекція.

ЛІТЕРАТУРА: Стратегічний оборонний бюлетень України, Конституція України, Закони України “Про Збройні Сили України”, “Про оборону України”, Воєнна доктрина України, Концепція реформування і розвитку Збройних Сил України на період до 2017 р., Державна програма розвитку озброєння і військової техніки на 2011-2015 р.р., Указ Президента України від 2 вересня 2013 року № 479/2013 "Про Державну комплексну програму реформування і розвитку Збройних Сил України на період до 2017 року".

Навчальні питання:

1. Структура ЗС України.
2. Організаційна структура та бойовий склад Сухопутних військ.

Військові формування України.

Збройні Сили України – створені 6 грудня 1991 року.
Чисельність 250 тисяч військовослужбовців.

Національна гвардія України – існувала з 1991 по 2000,
відновлена на базі Внутрішніх військ 13 березня 2014 року.
Чисельність 60 тисяч військовослужбовців.

Служба безпеки України – створена 25 березня 1992 року.

Державна прикордонна служба України – створена 3 квітня
2003 року.

Державна пенітенціарна служба України.

***Управління державної
охорони України*** –
створено 15 січня 1992 року.

***Державна спеціальна
служба транспорту*** –
створена 5 лютого 2004 р.

1-е питання: Структура ЗС України.

Відповідно до Закону України від 5 березня 2015 року № 235-VIII “Про чисельність Збройних Сил України” чисельність Збройних Сил України затверджена у кількості, яка не перевищує **250 000 осіб**, у тому числі **204000** військовослужбовців.

Правою основою діяльності Збройних Сил України є:

- Конституція України;
- Закони України “Про Збройні Сили України” від 6.12.91 р., “Про оборону України” від 6.12.91 р., “Про основи національної безпеки України” від 19.06.03 р., “Про правовий режим воєнного стану” від 06.04.2000 р.;
- Стратегія національної безпеки України “Україна у світі, що змінюється” (Указ Президента України № 389/2012 від 8 червня 2012 р.); Воєнна доктрина України (Указ Президента України № 390/2012 від 8.06.2012 р.);
- Стратегічний оборонний бюлетень України (Указ Президента України №771/2012 від 29.12.2012 р.);
- Концепція реформування і розвитку Збройних Сил України на період до 2017 р. (Указ Президента України № 772/2012 від 29.12.2012 р.)
- Указ Президента України Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 2 вересня 2013 року № 479/2013 "Про Державну комплексну програму реформування і розвитку Збройних Сил України на період до 2017 року”.

1-е питання: Структура ЗС України.

Міністерство Оборони України

центральный орган
виконавчої влади і
військового управління

Генеральний Штаб Збройних Сил України

основний орган
військового управління

Види Збройних Сил України

Сухопутні
війська

Повітряні
Сили

Військово-
Морські
Сили

Високомо-
більні
десантні
війська

Головне
управління
оперативного
забезпечення
Збройних
Сил

Озброєння
Збройних
Сил

Тил
Збройних
Сил

Керівний склад Міністерства Оборони

Президент України -
Верховний
Головнокомандувач
Збройних Сил України
ПОРОШЕНКО Петро
Олексійович

Міністр оборони
України
генерал-полковник
ПОЛТОРАК Степан
Тимофійович

Начальник Генерального
штабу – Головнокомандувач
Збройних Сил України
генерал-полковник
МУЖЕНКО Віктор
Миколайович

Керівний склад видів Збройних Сил України

Командувач
Сухопутних військ
Збройних Сил України
генерал-лейтенант
ПОПКО Сергій
Миколайович

Командувач
Повітряних Сил
Збройних Сил України
генерал-лейтенант
ДРОЗДОВ Сергій
Семенович

Командувач
Військово-Морських Сил
Збройних Сил
України віце-адмірал
ВОРОНЧЕНКО Ігор
Олександрович

1-е питання: Структура ЗС України.

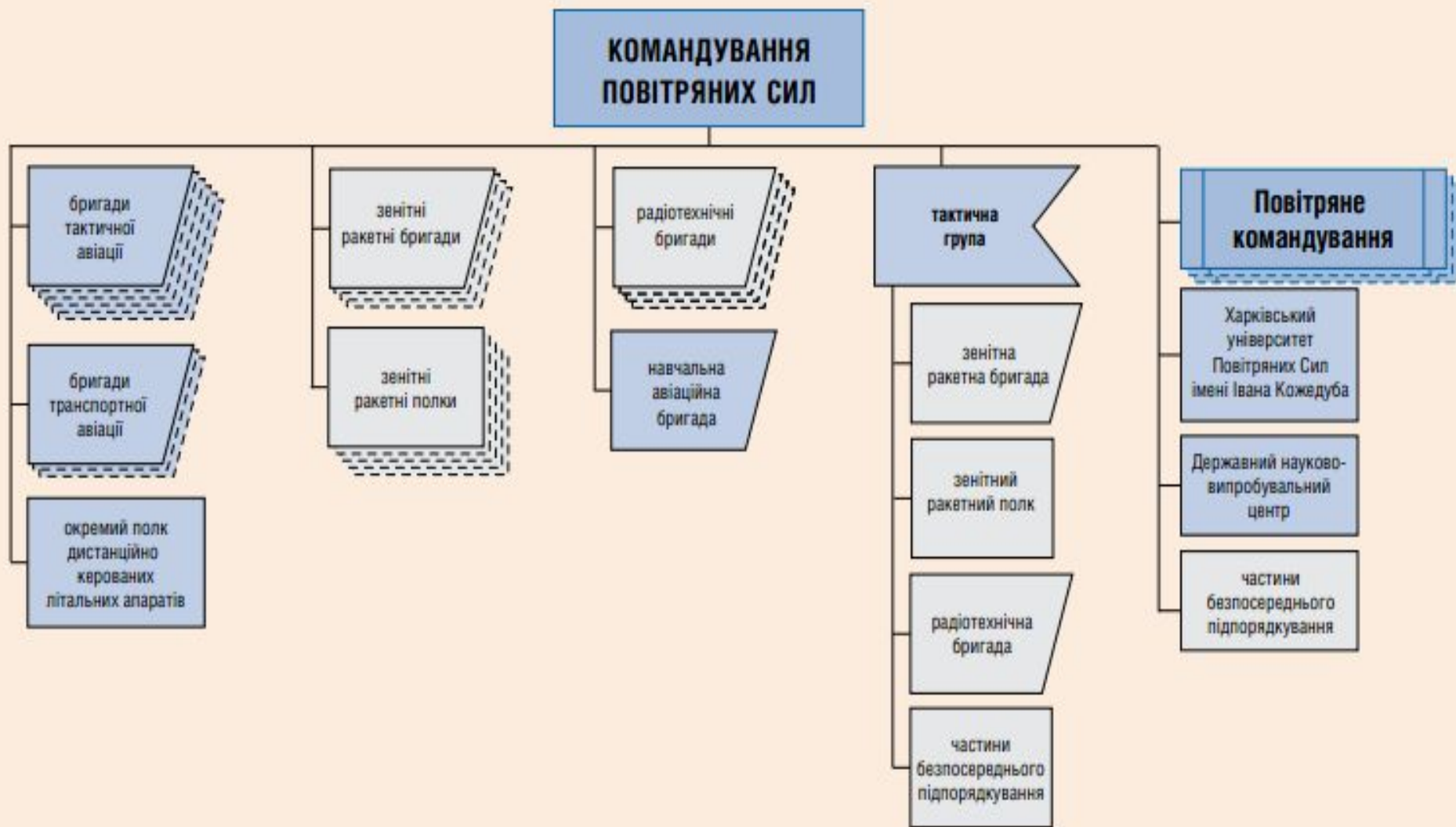
Сухопутні війська – найбільш чисельний, різнобічний за озброєнням і способом ведення бойових дій вид Збройних Сил, призначений для відбиття ударів і розгрому угруповань військ агресора на континентальних театрах воєнних дій, утримання територій, районів, рубежів та оволодіння територією противника. Детально розглянемо в другому питанні.

Повітряні Сили – найбільш мобільний вид Збройних Сил, призначений для ураження з повітря авіаційних, сухопутних і морських угруповань противника, об'єктів тилу і військово-економічного потенціалу, транспортних комунікацій, авіаційної підтримки Сухопутних військ, перевезення військ і матеріальних засобів повітрям, ведення повітряної розвідки і виконання інших завдань. Їм належить вирішальна роль у завоюванні панування в повітрі.

З'єднання і військові частини ПС призначені для захисту адміністративно-політичних, промислово-економічних центрів і районів держави, угруповань збройних сил, важливих військових й інших об'єктів від ударів противника з повітря. Основними їхніми завданнями є встановлення початку повітряно-космічного нападу противника, попередження про нього та знищення його ударних сил і засобів у повітрі й ближньому космосі.

Структура Повітряних Сил.

 особовий склад – 36 300

 бойові літаки – 160

 транспортні літаки – 27

Структура Повітряних Сил.

Повітряні командування в Україні:

- Повітряне командування «Захід»
- Повітряне командування «Центр»
- Повітряне командування «Південь»

Структура Повітряних Сил.

Структура Повітряних Сил

Повітряні Сили у своєму складі матимуть повітряний та протиповітряний компоненти, які розподілятимуться на **роди військ**:

Авіація

випищувальна

бомбардувальна

штурмова

Фронтний випищувач МіГ-29

Фронтний бомбардувальник Су-24М

Штурмовик Су-25

Випищувач-перехоплювач Су-27

Бойовий ударний вертоліт підтримки піхоти Мі-24

Структура Повітряних Сил.

розвідувальна

військово-транспортна

спеціальна

Су-24МР

Ан-24

**Авіаційний паливозаправник
Іл-78**

**Літак Ту-143 комплексу
безпілотної повітряної
розвідки ВР-3 "Рейс"**

Іл-76МД

Літак ДРЛЗ і У А-50

Перспективи розвитку Повітряних Сил.

Військово-транспортний літак Ан-70

Серійне виробництво Ан-70 планується почати в 2014-2015р.р. Здатний розвивати швидкість до 780 км/год., здійснювати переліт на відстань до 7,8 тис. км і сідати на ґрунтові злітно-посадочні полоси довжиною 600-800 м. Літак здатен перевозити до 300 десантників або 47 т грузів.

Вартість Ан-70 - 67 млн. \$. Риночний потенціал продажу літака Ан-70: Азия - 54-57 самолетов, Африка - 15-23; Латинская Америка - 8, Украина – 10 (до 2017 р.), Россия – 80 (до 2020 р.).

Структура Повітряних Сил.

протиповітряна оборона

зенітно-ракетні війська

ЗРК "Бук-М1"

ЗРК С-200В

ЗРК С-300ПС

ЗРС С-300В1

радіотехнічні війська

Радіолокаційна станція П-18

Радіолокаційна станція 22Ж6

Структура Повітряних Сил.

спеціальні війська (окремі розвідувальні, інженерні, РХБ захисту, зв'язку, АСУ та РТЗ, РЕБ, метеорологічного забезпечення та інші військові частини і підрозділи);

частини матеріально-технічного і медичного забезпечення;

навчальні заклади (Харківський університет Повітряних Сил, Державний авіаційний науково-випробувальний центр).

Перспективи розвитку озброєння Повітряних Сил.

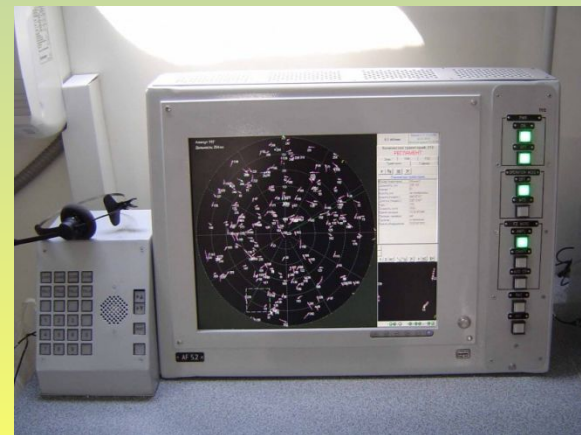
Наземна рухома заводозахищена радіолокаційна станція з висвітленням повітряної та надводної обстановки з цифровою обробкою та автоматичною передачею інформації П-18 “Малахит” призначена для автоматичного виявлення радіолокаційних цілей на фоні дії активних та пасивних завад природного та штучного походження, визначення координат (азимуту, дальності, радіальної швидкості), автоматичної зв’язки і супроводження траєкторій цілей та видачі їх координат і трас споживачам.

Прийнята на озброєння Збройних Сил України - 04.01.2012 року.

РЛС П-18 “Малахит” виконує функціональні задачі з виявлення, відображення і автоматичного визначення координат азимута, дальності та радіальної швидкості повітряних цілей, що рухаються зі швидкістю до 1000 м/с, автоматичного та напівавтоматичного супроводу до 256 трас цілей та розрахунку параметрів їх руху, автоматичного та напівавтоматичного управління наземним радіолокаційним запитувачем і надання ознаки впізнавання цілей, автоматичної передачі даних віддаленим споживачам, топографічної прив’язки місцезнаходження РЛС, документування радіолокаційної інформації тощо.

Перспективи розвитку озброєння Повітряних Сил.

Перспективи розвитку озброєння Повітряних Сил.

Ан-70 - середньомагістральний вантажний (оперативно-тактичний військово-транспортний) літак нового покоління ДП «Антонов» м. Київ, Україна. Літак призначений для заміни морально та фізично застарілого Ан-12. Розробник літака АНТК ім. Антонова, перші серійні АН-70 побудовані у 2012 р. Замовником 2 машин стало Міністерство оборони України (до 2017 р.). Екіпаж: 3-5 осіб. Пасажиромісткість: 300 десантників, 206 поранених на носилках. Вантажопідйомність: 47000 кг. Максимально допустима швидкість: 800 км/год. Практична висота польоту: 11600 м. Довжина розгону: 800 м (короткий зліт), 1800 м (нормальний зліт). Довжина пробігу: 600 м (коротка посадка), 1550 м (нормальна посадка).

Структура Військово-Морських Сил.

Військово-Морські Сили призначені для стримування, локалізації і нейтралізації збройного конфлікту, а при необхідності - відсічі збройної агресії з моря як самотійно, так і у взаємодії з іншими видами Збройних Сил України, військовими формуваннями, правоохоронними органами у відповідності з Конституцією України, законами України та іншими нормативно-правовими актами з урахуванням принципів і норм міжнародного права та загальних принципів військового мистецтва.

Структура Військово-Морських Сил.

- особовий склад – 14 700
- бойові кораблі та катери – 22
- протичовнові вертольоти – 8
- протичовнові літаки – 3
- танки – 40
- бойові броньовані машини – 199
- артилерійські системи калібру більше 100 мм – 54

Структура Військово-Морських Сил.

Після офіційної анексії Криму Росією флот втратив 51 корабель, під українським прапором залишилися тільки 10 кораблів та допоміжних суден, включаючи флагман "Гетьман Сагайдачний". Із військовослужбовців українських ВМС 1/3 залишилися служити Україні, ще третина звільнилася, а інші перейшли на сторону окупантів. Також через російську агресію Україна втратила ключові військово-морські бази та розвинену інфраструктуру для базування флоту.

Україні шляхом переговорів вдалося повернути кораблі. Станом на 3 червня Росія повернула 35 кораблів, але в Криму залишилися: підводний човен «Запоріжжя», корвети «Луцьк», «Хмельницький», «Тернопіль», «Придніпров'я», «Львів» (готовність 95%), «Львів» (готовність 60%), морські тральщики «Чернігів», «Черкаси», великий десантний корабель «Костянтин Ольшанський», корабель управління «Славутич», рятувальне буксирне судно «Кременець», иротидиверсійний катер «Феодосія», гідрографічний катер «Сквира», рейдовий буксир «Дубно», нафтосміттєзбірник U954, плавкран «Каланчак»

Структура Військово-Морських Сил.

Роди військ Військово-Морських Сил

надводні сили

Флагман ВМС Фрегат
"Гетьман Сагайдачний"

війська берегової
оборони

підводні сили

Підводний човен "Запоріжжя"

морська піхота

морська авіація

Протичовновий
літак-амфібія Бе-12

війська спеціального
призначення

берегові
ракетні війська

Перспективи розвитку Військово-Морських Сил.

Перший український корвет "Володимир Великий" проект 58250 повинен бути зданий в 2016 році Чорноморським судноремонтним заводом. Всього до 2021 року флот повинен поповнитися 4 такими судами. Загальна вартість програми їх будівництва складає близько 2 млрд. доларів. Новий військовий корабель України стане самим могутнім у світі. Згідно до повідомлень ЗМІ, даний корвет може розроблятися разом з ВМС Бразилії і українським судноремонтним підприємством "Дослідний проектний центр кораблебудівництва" імені 61 комунара в Миколаєві.

Основні параметри: корабель проекту 58250 має водотоннажність 2650 тон (корвет — 500–2000 т) і може виконувати одразу три бойові задачі (боротьба з надводними, підводними та повітряними цілями). Корабель має довжину 112 метрів і ширину 13,5 метрів. Осадка – 5,6 метрів. Екіпаж корвету становить 110 осіб. Автономність плавання – 30 діб.

Ударне: французькі протикорабельні ракети Exocet MM40 Block3 (дальність ураження до 200 км). На корветі пр.58250 планується розміщення двох пускових установок із загальним боєзарядом у 8 ракет.

Артилерійське: дві артустановки малого калібру виробництва Німеччини Millennium, 35 mm Naval Gun System (GDM-008) (дальність ураження 5 км) та італійської гармати середнього калібру 76/62 Super Rapid (дальність ураження 16 км). **Зенітне:** зенітно-ракетний комплекс ASTER 15 французького виробництва (дальність ефективного враження — 30 км).

Торпедне: Два трьохтрубних торпедних апарати B515 виробництва концерна Eurotorp (дальність дії залежно від типу використаної торпеди 5-25 км)

Exocet MM 40
Block 3

76/62 Super Rapid

Торпедні апарати B515

Millennium, 35 mm
Naval Gun System
(GDM-008)

Перспективи розвитку Військово-Морських Сил.

Проект 58150 «Гюрза» - клас річкових броньованих катерів спроектований «Дослідно-проектним центром кораблебудування» (Миколаїв).

2 корабля класу «Гюрза» були поставлені прикордонним військам Узбекистану в рамках програми експортного контролю та відповідних аспектів безпеки (EXBS), фінансованою Держдепом США (в 5,6 млн. дол.) Корабелі використовуються на кордоні з Афганістаном на річці Амудар'я для боротьби з контрабандою зброї та наркотиків.

Україна планує прийняти на озброєння до 2017 р. 10 катерів.

Максимальна швидкість ходу "Гюрза-М" – 25 вузлів, дальність плавання 700 миль, автономність 5 діб. Екіпаж всього 5 чоловік.

Озброєння: 2 дистанційно керованих морських бойових модуля БМ-5М.01 "Катран-М", що включає 30-мм автоматичну гармату ЗТМ1, 30-мм автоматичний гранатомет і 7,62-мм кулемет КТ, а також 2 ПТУР "Бар'єр" з лазерною системою наведення. Катер оснащений оптико-електронною системою управління вогнем і має також комплект переносного ЗРК.

Високомобільні десантних військ.

Відповідно до Директиви Міністра оборони України від 27.07.2012 р. на базі повітряно-десантної та аеромобільних військових частин створені **Високомобільні десантні війська Збройних Сил України.**

Вони призначені для виконання бойових завдань (ведення бойових дій), які неможливо виконати (вести) іншими силами та засобами збройної боротьби у тактичному та оперативному тилу ворога. Війська цілеспрямовано готуються для активних бойових дій в тилу противника — дій у ході ведення оборонних (контрнаступальних), спеціальних (антитерористичних) та миротворчих операцій. Частини і підрозділи аеромобільних військ — діють у якості повітряних десантів та ведуть десантно-штурмові (аеромобільні)

Структура високомобільних десантних військ.

25-а окрема Дніпропетровська повітряно-десантна бригада (смт. Гвардійське, Дніпропетровська обл.);

79-а окрема аеромобільна бригада (м. Миколаїв);

95-а окрема аеромобільна бригада (м. Житомир);

80-й окремий ордена Червоної Зірки аеромобільній полк (м. Львів);

28 окремий навчальний батальйон аеромобільних військ 169 НЦ (смт. Десна)

Пункти дислокації високомобільних десантних військ.

Дислокація аеромобільних військ

2-е питання: Організаційна структура та бойовий склад Сухопутних військ.

Сухопутні війська Збройних Сил України сформовані у складі Збройних Сил України на підставі Указу Президента України відповідно до статті 4 Закону України "Про Збройні Сили України" 12.12.1996 р.

Сухопутні війська Збройних Сил України є головним носієм бойової могутності Збройних Сил незалежної Української держави.

За своїм призначенням та обсягом покладених на них завдань вони відіграють вирішальну роль у виконанні Збройними Силами України своїх функцій як у мирний, так і воєнний час.

Основою для створення та керівництва угрупованням військ є оперативні командування. Вони відповідають за одну і ту ж територію як в мирний так і у воєнний час, що дозволяє при виконанні завдань організовувати і підтримувати тісну взаємодію з місцевими органами самоуправління і найповніше використовувати місцеві ресурси в інтересах Збройних Сил.

2-е питання: Організаційна структура та бойовий склад Сухопутних військ.

ОК Південь (м. Одеса):

28 окрема механізована бригада, 1039 окремий зенітно-ракетний полк, 11 окремий полк армійської авіації.

ОК ПІВНІЧ (м. Житомир):

1 окрема танкова бригада, 30 окрема механізована бригада, 72 окрема механізована бригада, **26 окрема артилерійська бригада**, 1129 окремий зенітно-ракетний полк, 3 окремий полк армійської авіації.

ОК ЗАХІД (м. Львів):

7 окремий полк армійської авіації, 11 окрема артилерійська бригада, 24 окрема механізована бригада, 128 окрема механізована бригада, 51 окрема механізована бригада, 59 зенітно-ракетний полк, 300 окремий механізований полк

ОК СХІД (м. Дніпропетровськ)

93 окрема механізована бригада, 92 окрема механізована бригада, 52-а окрема механізована бригада, 53-а окрема механізована бригада, 56-а окрема мотопіхотна бригада, 17 окрема танкова бригада, 55 артилерійська бригада, 107-й полк реактивної артилерії, 1039-й зенітно-ракетний полк.

2-е питання: Організаційна структура та бойовий склад Сухопутних військ.

Сухопутні війська ЗС України

Роди військ

Механізовані війська

Танкові війська

2-е питання: Організаційна структура та бойовий склад Сухопутних військ.

Ракетні війська і артилерія Сухопутних військ України

2-е питання: Організаційна структура та бойовий склад Сухопутних військ.

Армійська авіація

2-е питання: Організаційна структура та бойовий склад Сухопутних військ.

Війська протиповітряної оборони Сухопутних військ

ЗСУ “Шилка”

ЗРК “Бук-М”

ЗГРК “Тунгуска”

ЗРК С-300В1

ЗРК “Оса-АК”

ПЗРК “Ігла”

2-е питання: Організаційна структура та бойовий склад Сухопутних військ.

Війська спеціального призначення

2-е питання: Організаційна структура та бойовий склад Сухопутних військ.

Тил та озброєння Сухопутних військ України

2-е питання: Організаційна структура та бойовий склад Сухопутних військ.

Механізовані і танкові війська, що складають основу Сухопутних військ України, виконують завдання по утриманню зайнятих районів, рубежів і позицій, відбиттю ударів противника, прориву оборони противника, розгрому його військ, захопленню важливих районів, рубежів і об'єктів, діють у складі морських та повітряних десантів. До складу механізованих і танкових військ входять механізовані та танкові бригади і полки. На озброєння знаходяться танки Т-64, Т-80; бронетранспортери БТР-70, БТР-80; бойові машини піхоти БМП-1, БМП-2, інші зразки озброєння. Показові навчання механізованих та танкових підрозділів здобули високу оцінку на найвищому рівні.

2-е питання: Організаційна структура та бойовий склад Сухопутних військ.

танк Т-64Б

танк Т-72

танк Т-64БМ "Булат"

Т-84 "Оплот"

Бойова машина піхоти БМП - 1

Бойова машина піхоти БМП - 2

Бойова машина піхоти БМП - 1

Бойова машина піхоти БМП - 2

Перспективи розвитку озброєння Сухопутних військ.

Для Збройних Сил України та Національної гвардії планується закупити 22 одиниці **БТР-3Е**. На їх придбання Уряд виділяє 100 млн. грн.

Малий бронетранспортер "Дозор".

Основне озброєння:
12,7-мм зенітна кулеметна установка НСВТ з дистанційним управлінням з машини від - 3° до + 68°, по горизонталі – 360°.

Боєкомплект 450 патронів (3 стрічки по 150 патронів). Оснащена оптичним монокулярним перископічним прицілом ПЗУ-7, кратність 1,2 и поле зору 50°. Силова установки двигатели IVECO 8142.38.11 або DEUTZ BF 4M 1013 FC. Десант - 3 + 8 чол. Запас ходу по шосе - 700 км.

Перспективи розвитку озброєння Сухопутних військ

БТР-4 «Буцефал» - восьмиколісний бронетранспортер (БТР), розроблений в Україні Харківським конструкторським бюро з машинобудування. Прийнят на озброєння у 2011 році. Екіпаж - 3 чол. (водій, стрілець, командир), десант 7—9 чол. (залежно від модифікації).

Озброєння:

30-мм автоматична гармата ЗТМ-1; 7,62 мм співісний кулемет; 2-4 ракети ПТРК 9М113 «Конкурс» або «Бар'єр» (опціонально 30-мм автоматичний гранатомет встановлюється на місці 2 ПТ ракет).

Оператори та замовники:

Ірак - 420 машин (600 млн. дол.); Македонія - 200 машин за ліцензією; Україна - 10 машин (2009 р.); Казахстан - 100 машин за ліцензією протягом 2012–2013 років (150 млн. дол.); Кувейт має інтерес.

Перспективи розвитку озброєння Сухопутних військ

3TM-1 – 30-мм автоматична гармата, розроблена Кам'янець-Подільським Державним підприємством “Науково-технічний комплекс” Завод точної механіки”, що спеціалізується на виробництві стрілецького та артилерійського озброєння. Призначена для боротьби з легкоброньованою бронетехнікою, знищення живої сили противника і повітряних цілей. Гармата може встановлюватися на різні типи легкої бронетехніки: бронетранспортери, бойові машини піхоти та десанту.

3TM1 веде вогонь поодинокими і автоматичними пострілами за допомогою систем керування вогнем. Має механічний та дистанційний тип управління стрільбою — від електроспуску, селективне стрічкове боєпостачання та споряджається бронебійними й осколково-фугасними снарядами. Боєзапас гармати становить до 500 снарядів.

2-е питання: Організаційна структура та бойовий склад Сухопутних військ.

Ракетні війська і артилерія - головний засіб дальнього вогневого ураження в Сухопутних військах. В бою і операції вони виконують переважну більшість завдань вогневого ураження противника. До складу ракетних військ і артилерії СВ ЗС України входять військові частини тактичних ракет, реактивної, гаубичної, гарматної та протитанкової артилерії, підрозділи протитанкової керованих ракет та мінометів, а також артилерійської розвідки.

Ракетні війська і артилерія призначені для ураження живої сили, танків, артилерії, протитанкових засобів противника, авіації та посадових майданчиків, об'єктів ППО та інших об'єктів противника.

На озброєнні військових частин і підрозділів РВІА знаходяться: ракетні комплекси тактичних ракет "Точка", реактивні системи залпового вогню типу "Смерч", "Ураган", "Град"; самохідні гармати "Геоцинт-С", «Мста-С», «Нона-С», самохідні гаубиці "Акація", "Гвоздика"; причіпні гармати 2А65, Д-30, протитанковий ракетний комплекс "Штурм - С", та протитанкова гармата «Рапіра», міномети «Васильк», «Сані», комплекси артилерійської розвідки СНАР, АРК, АЗК, комплекси командних машин управління «Фальцет» і «Машина-Б».

2-е питання: Організаційна структура та бойовий склад Сухопутних військ.

122-мм гаубиця Д-30

СГ 2С1 "Гвоздика"

Перспективи розвитку озброєння Сухопутних військ.

Оперативно-тактичний багатофункціональний ракетний комплекс «Сапсан» — перспективний ОТРК, створюється спільними зусиллями в ДП «КБ «Південне» і ВО «Південний машинобудівний завод ім. О. М. Макарова». У 2009 році на його створення Україна виділила 7 млн дол. США. Цей крок зрушив справу з мертвої точки, і того ж року ДП «КБ «Південне» захистило ескізний проект.

Структурна побудова: батарея у складі 2-3 СПУ. Маса ГЧ БР: 480 кг.

Тип ракети: 1 – одноступінчата балістична з неядерною ГЧ; 2 - зенітна ракета дальнього радіусу; 3 - протикорабельна ракета середнього радіусу дії.

Дальність стрільби БР: максимальна – 280-480 км (280 в експортній комплектації), мінімальна – 50 км.

ЗР (висота) : максимальна – 150 км, мінімальна – 10 км.

ПКР: максимальна – 90 км, мінімальна – 5 км.

26.062013 р. Міністерство оборони України відмовилося від програми розробки оперативно-тактичного багатофункціонального ракетного комплексу «Сапсан» (витрати понад 200 мільйонів гривень).

Перспективи розвитку озброєння Сухопутних військ.

Керований артилерійський снаряд “Квітник” - це осколочно-фугасний боєприпас з лазерною напівактивною головкою самонаведення (типу 9E421), який призначений для оснащення систем ствольної артилерії калібру 152 і/або 155 мм (під стандарти НАТО). Прийнятий на озброєння Збройних сил України 06.12.2012 р. Забезпечує ураження танків, пускових ракетних установок, броньованих машин, захисних споруд (ДОТів; ДЗОТів; будівель, пристосованих для оборони тощо); самохідних та буксированих артилерійських гармат; командних, центрів керування, вузлів зв'язку; мостів та водних переправ; бойових, десантних і транспортних кораблів тощо одним пострілом. Вартість 200 000 грн. Активно застосовується під час проведення АТО. ТТХ: Калібр - 152 мм. Дальність стрільби - 20 км. Тип бойової частини: осколково-фугасна. Вага ВР - 8 кг. Довжина снаряду - 1200 мм. Вага - 48 кг.

Перспективи розвитку озброєння Сухопутних військ.

Протитанковий ракетний комплекс "Стугна - П".

- дальність стрільби від 100 м. до 4 км.;
- наведення ракет на поразку може здійснюватися двома способами: по лазерному променю установки або з укриття по телевізійному каналу;
- калібри ракет: 100 і 125 міліметрів.
- бронепробиваємість до 800 мм.;
- прийнятий на озброєння у 2010 р.

Перші зразки експериментальної бойової екіпіровки демонструвалися на навчаннях «Перспектива 2012». Революційний костюм «Горка» **МК-2** завоював популярність у співробітників різних спецпідрозділів. На полігоні його випробовували і військові.

Зручний крій і матеріали зробили костюм ідеальним для польових умов. Його висока зносостійкість досягнута завдяки новітньому матеріалу profit-on (склад: 65 % бавовни, 35 % поліестер), у виробництві якого використовується інноваційний підхід до структури в'язки волокон і армування тканини. З часом комплект планують доповнити бойовим шлемом із вбудованими приладом нічного бачення і мікровідеокамерою, а також надійним засобом індивідуального захисту – легким протиосколковим бронежилетом. У рядового бійця буде GPS-приймач, щоб командир бачив і орієнтувався, де цей солдат знаходиться. Передбачені також мікрокомп'ютер із дисплеєм, куди поступатиме інформація від командира, портативна радіостанція для цілевказівок, датчики, що вимірятимуть температуру тіла, тиск і пульс бійця та дозволитимуть стежити за його станом.

2-е питання: Організаційна структура та бойовий склад Сухопутних військ.

Ракетні війська складаються з:

частин оперативно-тактичних ракет;

частин тактичних ракет;

ракетно-технічних частин.

Артилерія складається з:

частин і підрозділів гаубичної артилерії;

частин і підрозділів реактивної артилерії;

підрозділів протитанкової артилерії;

підрозділів мінометів;

підрозділів протитанкових керованих ракет;

підрозділів артилерійської розвідки.

2-е питання: Організаційна структура та бойовий склад Сухопутних військ.

Війська протиповітряної оборони Сухопутних військ на озброєнні яких знаходяться ефективні зенітні ракетні та зенітні артилерійські системи і комплекси, які характеризуються високою швидкострільністю, живучістю, маневреністю, здатністю діяти за будь-яких умов сучасного загальновійськового бою. До зенітних ракетних систем та комплексів дивізійної ланки відносяться зенітні ракетні комплекси "Оса". До зенітних ракетних та зенітних артилерійських комплексів полкової ланки відносяться ЗРК "Стріла-10", ЗГРК "Тунгуска", ПЗРК "Ігла", ЗАК "Шилка".

ВППО СВ складаються з: зенітно-ракетних; зенітних ракетно-артилерійських; зенітно-артилерійських; радіотехнічних.

Призначені зі складу ВППО СВ чергові сиди несуть бойове чергування з протиповітряної оборони. У військах протиповітряної оборони СВ проводять роботу з модернізації, автоматизації на цифровій основі пунктів управління, зенітних ракетних комплексів, ПЗРН «Ігла», які будуть відповідати сучасним вимогам і за своїми характеристиками не будуть поступатись аналогічним зразкам озброєння і іноземного виробництва.

2-е питання: Організаційна структура та бойовий склад Сухопутних військ.

Армійська авіація, ще одна грізна складова Сухопутних військ в сучасному бою,- призначена для виконання завдань у різноманітних умовах загальновійськового бою.

Частини і підрозділи армійської авіації ведуть розвідку, знищують бойову техніку та живу силу противника при обороні наших військ, здійснюють вогневу підтримку під час наступу чи контратаки, висаджують тактичний десант, доставляють у вказані райони бойову техніку та особовий склад, виконують інші важливі завдання. До складу армійської авіації Сухопутних військ України входять бойові та транспортно-бойові полки. З'єднання та частини армійської авіації Сухопутних військ України мають на озброєнні вертольоти типу Мі-8, Мі-24 та їх модифікації, які дозволяють виконувати всі завдання за призначенням.

Армійська авіація оснащена:

бойовими вертольотами;

транспортно-бойовими вертольотами;

десантними вертольотами;

різноманітними літаками і спеціальною авіацією.

2-е питання: Організаційна структура та бойовий склад Сухопутних військ.

Для забезпечення бойової діяльності до складу Сухопутних військ України входять **спеціальні війська**, які мають розвідувальні, інженерні з'єднання та частини, з'єднання та частини РХБ захисту, зв'язку, РЕБ, топографічні.

Тил та озброєння Сухопутних військ України вирішують проблеми експлуатації військової техніки та озброєння, забезпечення основними видами матеріальних засобів бойової, спеціальної підготовки, життя і побуту військовослужбовців.

2-е питання: Організаційна структура та бойовий склад Сухопутних військ.

Підрозділи, частини, з'єднання Сухопутних військ

Організаційно Сухопутні війська складаються з **Оперативних командувань, бригад (полків), батальйонів (дивізіонів), рот (батарей), взводів, відділень або екіпажів і обслуги.**

Армійський корпус - основне **оперативно-тактичне з'єднання.**

Бригада – основна **тактична частина.** Вона призначена для ведення загальновійськового, повітряного, протиповітряного, морського бою або для забезпечення бойових дій. Бригади бувають: механізовані, танкові, артилерійські, ракетні, зенітно-ракетні і т.п. У Сухопутних військах бригада складається з управління, декількох батальйонів (дивізіонів) основних родів військ, підрозділів бойового, технічного і тилового і медичного забезпечення.

Полк – **тактична частина** в деяких видах Збройних сил і родах військ. Призначений для виконання бойових задач, як у складі з'єднання, так і самостійно. У залежності від приналежності до роду військ (сил) спеціальних військ, він може вести загальновійськовий, протиповітряний, повітряний бій або забезпечувати бойові дії. Полк, як правило, складається з управління, декількох батальйонів (дивізіонів), підрозділів бойового, технічного, тилового і медичного забезпечення.

2-е питання: Організаційна структура та бойовий склад Сухопутних військ.

Батальйон (дивізіон) – основний тактичний підрозділ Сухопутних військ, морської піхоти (РВ і А, ППО). Батальйон може бути механізованим, танковим, аеромобільним, інженерно-саперним, автомобільним (дивізіон - артилерійським, ракетним, реактивним, протитанковим, зенітно-ракетним, зенітним ракетно-артилерійським) і т.п.

Механізований (танковий) батальйон складається з командування, штабу, бойових підрозділів [трьох механізованих (танкових) рот, танкової (механізованої) роти], підрозділів бойового забезпечення, підрозділів технічного забезпечення і тилу. До складу бойових підрозділів артилерійського дивізіону входять три артилерійські батареї.

Рота (батарея) – тактичний підрозділ Збройних сил. Може бути механізованою, танковою, радіотехнічною, інженерно-саперною, автомобільною (артилерійською, зенітно-ракетною, реактивною, протитанковою) і т.п. Рота (батарея), як правило, входить до складу батальйону (дивізіону) та складає основу з його бойових підрозділів.

Взвод – тактичний підрозділ, що як правило, входить до складу рот і батарей. Можуть бути й окремі взводи в складі частин, з'єднань, управлінь, установ і т.п.

2-е питання: Організаційна структура та бойовий склад Сухопутних військ.

Існують взводи механізовані, аеромобільні, артилерійські, мінометні, протитанкові, розвідувальні, інженерно-саперні, зв'язку, управління, комендантські, господарські, забезпечення, обслуговування і т.п.

Як правило взвод у своєму складі має два-чотири відділення (обслуги, екіпажа).

Відділення (екіпаж, обслуга) – первинний тактичний підрозділ, що як правило, входить до складу взводів. У відділенні (екіпажі, обслузі) може бути від 3 до 12 чоловік. Воно входить до складу механізованих, аеромобільних, саперних і інших взводів. У танкових військах (авіації) відділення називають екіпажем танка (літака, вертольота). В артилерії – обслугою гармати.